

زمانی شیعری هیمن

م. مصغنی سید مینه مصغنی

زانگزی پاپه پین

فهکته لئی پهروه رده / بهشی کوردی

بیژنهکی:

بئگومان زمانی شیعری پهگه زئکی سه ره کی شیوازه و، پردی نیوان زمانو نه ده به و، له سه ریکی دیکه شه وه، خوینتو شاعیر پیک ده گه ینیت.... هر شاعیریک خاوه نی دهنگی خوی بیت، زمانی تاییه تی خوی هیه که له شاعیرانی دیکه هه لداویزی... هیمنی شاعیریش یه که له و شاعیره په سه نانه ی، نه که هر خاوه نی زمانی خوی ته ی، زمانه که ی نه وه ند نایاب و پاراوه و په وانه، فه ره نگیکی وشو ده ریپینی په سنه و، له و یواره دا سه ره مشق و قامک نیشانه، بۆیه له م توژیینه وه دا هه لئی پوونکر دنه وه ی نه و زمانه ناوازه و به رزه دراوه.

توژیینه وه که دوو به شه " بهشی یه که می لایه نی تیژیی توژیینه وه که یه و له مه پ زمانی شیعری به گشتی جیاوازیی له گه ل زمانی ئاسایی و، پیوه ندی نیوانیان ده دویت. بهشی دوو همیشه ته واوکه ری بهشی یه که م، به شه پرکتیکیه که یه تی و، کورت و پوخت باسی په هه نده کانی زمانی شیعری هیمن و خسه له ته کانی ده کات و، له هر بواریکدا چه ندان نمونه له شیعره کانی دینیتته وه.

بهشی به که م: له نتوان زمانو نه ده بدا

زمان گه وره ترین ئامرزی په یوه ندی نیوان مرۆفه، که بۆ پاپه پاندنی کاره کانی پۆژانه و تیک گه یشتن به کاری دین، که نه وه زمانی ئاساییه، به لام نه گه ر بۆ ئالوگزی سۆز و خه یال به کارهات، نه وه ده بیته زمانی شاعر. هه لبت زمانیش برپه ری پشتی شیعو نه ده به. بۆیه له په خنه ی نویدا توژیینه وه زمانیه کان بایه خی زۆریان پی دراوه و زۆریه په خنه گران په گه زه کانی شاعر به زمانه وه ده به ستن.^(١) جا هه لسوکه وتی زمانی ئاسایی له گه ل ده وروبه رو لۆژیکیه و پیپه وی له یاساو ده ستوره کانی زمانو زمانه وانی ده کات، به لام زمانی شاعر نه و یاساو ده ستورانه تیکده شکینت و نالۆژیکیه و هونه ری لی ده که ویتته وه.^(٢) چونکه شاعیر زمان ده گه یه نیتته ئاستیکی به رزو بالو بل به وشه کان ده گریت و گیانیان به به ردا ده کات و، واده کات یه کجار دلگرو سه رنجراکیش بن " چونکه شاعر هه لگری په یامیکی پوحو و هونه ریبه و، ده بی به زمانیکی به رزو پوخت بنووسریت، که به وشه ئه رکی چیژو سوو ده خشین و مانه وه و نه مریی به جی دینیت " چونکه " زمانی شاعر له زمانی قسه کردن جیا، به و مانایه ی شاعر مافی نه وه ی هیه زمانیکی تاییه تی به کاریینت که له زمانه ئاساییه به ریالوه که دووربیت"^(٣)

شاعر بهرهمی جوانکاریی زمانو مایه‌ی بالابردنیه‌تی“ چونکه شاعر زمان له‌تاک واتایی پزگار ده‌کاتو به‌رهو فره‌واتایی ده‌باتو، واده‌کات وشه‌کان زۆرتین واتایان هه‌بیت.^(٤) دیاره تا شاعیر پاشخانی پۆشنیبری ده‌وله‌مندترو بیری تیژترو خه‌یالو سۆزی فره‌وانتریبت، چاکتر نه‌و کاره‌ی پێ‌ده‌گریت، هه‌لبه‌ت هه‌ربه‌وه‌ش (سیحری به‌یان)و (حیکمه‌تی شاعر) دیتته‌دی، وه‌کو “نالی” ده‌لئ:

”نالی“ نییه‌تی یسحری به‌یان، حیکمه‌تی شاعیره

هه‌مما نییه‌تی قوه‌تی دل، قوه‌ره‌تی ئینشا دیوان ل ٧٨.

دیاره نه‌وه‌ش زمان له‌ ئامیروونی په‌قو ته‌ق پزگار ده‌کاتو، گیانیکی تازه‌ی به‌به‌ردا ده‌کاتو، وشه‌و ته‌عبیره‌کانی وه‌کو کانیاو ده‌ته‌قیته‌وه، چونکه شاعر پزگاریونه له‌ده‌سه‌تلاتی زمانی ناسایی و شوپشی به‌رده‌وامه له‌نیو زماندا، ئاخ‌ر شاعر هه‌رچه‌نده هه‌ر وشه‌ی ناسایی زمان به‌کاردینن، به‌لام ده‌قیکی پوهتی زمان نییه‌و، وشه‌و ده‌رپینه‌کانی پهن له‌ واتای تازه‌و سه‌ره‌نجام یه‌ک پارچه ده‌بنه سۆزو خه‌یالو وینه‌ی هونه‌ریی. نووسه‌رانی بونیاگه‌ریش پێیان وایه نه‌ده‌ب ته‌نها زمانه، بۆیه ته‌نها له‌پوهی زمانه‌وه ده‌قی ئه‌ده‌بی لیکده‌نه‌وه، وه‌کو “پۆلان بارت” ده‌لئ: “نه‌ده‌ب جگه له‌ زمان شتیکی دیکه نییه.”^(٥) ئیشی شاعر شکاندنی قالبی پیشه‌هخت ئاماژه‌کراوی زمانه، که پێ له‌ فرازووبوونو گه‌شه‌کردنو فره‌واتایی وشه‌و ده‌رپینه‌کانی زمان ده‌گریت، که‌واته: نه له‌ئاستی زمانی ناساییدا ده‌توانرێ رێ له‌ گه‌شه‌کردنی زمان بگریت، نه له‌ئاستی شاعیر هونه‌ریشدا ده‌کرێ زمان له‌قالب بدریتو سنوور بۆ په‌ره‌ستاندن دابنریت“ چونکه شاعر وشه له‌ کۆت‌وبه‌ند پزگارده‌کاتو قه‌فه‌زی فره‌هنگو مانای فره‌هنگی ده‌شکینن، له‌به‌ره‌وه‌ی زمان نه‌و ده‌لاقه‌یه که شاعر هه‌ناسه‌ی لێوه‌ده‌داتو، مرۆڤ ده‌گه‌یه‌نننه ئاسۆ دووره‌کانو “زمان له‌و هۆیانه‌یه راده‌ی سه‌رکه‌وتن و سه‌رنه‌که‌وتنی هه‌ر ده‌قیکی نه‌ده‌بی دیاری ده‌کات، به‌هۆی زمانه‌وه، نووسه‌ر کێشه‌و پووداوه‌کان ده‌چنن، نه‌و فه‌که‌ری که ده‌یه‌وئ بیگه‌یه‌نن به‌ خویننه‌ر، هه‌ر له‌ قالبی نه‌و زمانه‌دا دیتته‌دی و ده‌خولقن، نه‌گه‌ر بلێنن زمان به‌ردی بناغه‌و ستوونی هه‌ر کاریکی نه‌ده‌بیه، راستمان گوتوه”^(٦) چونکه زمانو شیوازو موسیقاو وینه‌ی هونه‌ریی لایه‌نی په‌وانیژیی و شاعر پیکدینن، سه‌ره‌نجام پوخساره‌که‌ی دیاری ده‌کاتو، په‌یامه‌که‌شی راده‌گه‌یه‌ننن، بۆیه نه‌و شاعیره‌ی زمانه‌که‌ی سفتو تۆکه‌و پاراویبت، ده‌تواننن ده‌قیکی پته‌وو دلگیر بنیات بنن“ چونکه تیگه‌پشت له‌ ده‌قی نه‌ده‌بی، به‌تیگه‌پشتنی زمانه‌که‌یه‌وه به‌نده،^(٧) به‌هۆی نه‌وه‌ی که زمان که‌ره‌سته‌ی چینی ده‌قه‌و، به‌ئاویته‌کردنی له‌گه‌ل سۆزو خه‌یالو وینه‌ی هونه‌ریی، پیکه‌ینه‌ری پوخسارو ناوه‌پۆک، دیارخه‌ری راسته‌قینه‌ی شیوازی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی.

جهمکی زمانی شاعیری:

زمان له‌پوهی پوخساره‌وه هه‌ولی به‌رجه‌سته‌کردنی به‌های ئیستاتیکی و جوانی ده‌دات، دیاره که‌ره‌سه‌شی بۆ نه‌م کاره وشه‌یه‌و، هه‌لبه‌ژاردنی وشه‌ی له‌بارو گونجاو و پزیکردنیان به‌لێزانی بۆ ده‌رپینی

جوان و هونری، پیداوستی بنه پرتی ئو کاره یه و، شیعریش به هۆی زمانه وه ههولی پیکهاتی جوانی ده دات بق ده برپینی واتای ناوه کی و بری کومه لایه تی" له بهرته وهی "زمانی شیعری زمانیکی پر له جوانی و نیستاتکیه، له زمانی ئاسایی جیاوازه" چونکه زمانی شیعری جگه له وهی هۆی گه یاندنه، له هه مانکادا نامانجیسه، که لایه نه جوانکاری و نیستاتکیه کانیه تی هه روه ها شیعری جگه له واتای فرههنگی، واتای تر ده داته وشه کانی ناو شیعری، به پیتی جیهانبینی شاعری، که ئه مهش ده بیته جیهانبینی نیستاتکی تاییه ت به شاعری، گه یاندنی چیژو خۆشی به هه وادارانی شیعریه که^(٨) واتا: زمانی شیعری سهریاری جوانی و پارانه وهی به موسیقا و په وانبیزی و وینه ی هونری، وا له وشه کان ده کات فره واتابن و، له پوی چه مکه وه چه نده ها په مند بگرته خۆیان. هه لبه ت زمانی شیعریش هه ر له مندالانی زمانی پۆژانه ی خه لک ده بیته، به لام په ره گرتوه و گه شه کردو و سه رتۆپی زمانه^(٩) و، زمانی شیعری هه ر زمانه ئاساییه کی میله ته، به لام سۆزو خه یال و وینه یی هونری، پوخساریکی جوان و نهرم و ناسکی تازه ی پێ ده به خشن و سه ره نوئی له دایک ده بیته وه،^(١٠) به جۆریک به هۆی هه لچوون و سۆزو وینه ی جوانه وه، ده بیته پردی نیوان شاعری و خۆینه رو کاریگه ریه کی به رچا و دروست ده کات، ئه مهش له سۆنگه ی ئه وه وه که شاعری به مامه له ی تاییه تی له گه ل وشه دا، جۆره ئه فسوونیک به شیعری ده به خشیته و له و بواره دا ئه و نازادی و ده سترکراوه یی ی بۆ شاعری پێی پێ دراوه، بۆ خه لکی دی پێی پێ نه دراوه.^(١١) ئه وهش به هه لبژاردن و پیکهستی وشه کانی نیو ده که ده بیته به جۆریک کاریگه رییان له سه ر خۆینه ره هه بیته چونکه "زمانی شیعری بریتیه له هه لبژاردن و پیکهستی وشه به شتیه که که واتا که ی کاریگه ریه تی و نه دیسه بیزوینیت"^(١٢) زمانی شیعریش، زمانی خه یالی و خوازه یی هه ست بزوینه و له سه رووی زمانی ئاساییه وه یه، وشه و ده برپینه کانی خاوه نی جووله و چه مکی تازه ن، له بهرته وه ی شاعری دا هینه ره و، ده هینه ریش ده بی خاوه نی سه ره سته و دنیا یه کی تاییه تی بیته، بۆته وه ی کاره که ی تۆکه و جوان بیته، ئه وهش له پیکای ده برپینی نایاب و نامۆه، چونکه زمانی ئاسایی هه موو ده برپینیکی ناوه وه ده رناخت، بۆیه زمانی شیعری زمانیکی دا هینه رانه یه^(١٣) چونکه جوغزی فرههنگ ده به زینیت و به به کاره یانی وشه و ده برپینی رووژینه ری یاده وه ری، له جوارچه یه ی لایه نه کانی په وانبیزی و وینه ی هونریدا،^(١٤) به چرو پری به وشه و په سته ی که م و جچوک، مانا و وینه ی زۆرو گه وه ده رده بریت. دیاره شاعری بۆته وه ی بیته خاوه نی زمانیکی شیعری کاریگه ر، ده بی فرههنگی وشه ی زۆر ده وله مند بی و، ته واو شاره زای شیعری شاعیرانی کۆن و نوئی نه ته وه که ی بیته، له هه موو بواره کانی فۆلکلۆر پۆچووبیته، بۆته وه ی بگاته ئه و ده برپینه تاییه تییه ی که "له نه خامی به کاره یانی تاییه تی زمانه وه دروست ده بیته، بۆ دۆزینه وه ی مانای نوئی و دوورکه و تنه وه به پیتی توانا و ده سته لاتی شیعری شاعری له شتیاوی ده برپینی پاسته وخۆ و مانا فرههنگیه پووته کان"^(١٥) وشه کانی، مانا و چه مکی تازه یان لی هه سته و سه ره نه خام ده قتیکی چروپر بیته دی، که سه رنجی خۆینه ره پاکیشیت" چونکه گه وره ترین به های ده قی شیعری، له جوانیه که یدا یه، که زمانی شیعری ئه و ئه رکه راده په پینیت که به گرتنه خۆی چه ند خه سه له تیکی

ئىستاتىكى، وهكو زمانىكى بالا ديارى ده دات، دياره ئوه شه كه شيعر له قسه ئاسايى جيا ده كاته وه” چونكه “شيعر ئوه زمانه، كه له ده ست گشتمان نايه قسه پى بگهين” ژورجار مرقىك بىرى قوول و وردو ليكدانه وهى به رزو ئه ندى شه و سۆزى ناسكىشى هه، له گه ل ئوه شدا ناتوانى شيعرى لى پىك بىنيت، كه دياره به كار هينانى هونه رمه ندانه وشه ش، بى خۆى شتىكى بالا و مەرجى هه ره پىويستى شيعره ^(١٧) چونكه زمان بى پرپه پىشتى داهينانه له ده قداو، هه ر شاعىرىك فه رهنكى وشه شى هه ژار بىيتو، له زماندا ژور ده ست پىشتو نه بىت، په كى ده كه وىتو” چونكه چه كى ده ستى شاعىر وشه ه. ^(١٧)

له به ر پۆشنايى ئوه چه مكانه ئى له مه پ زمانى شيعر خستمانه پوو، ده كرى بلين: زمانى شيعرى ئوه زمانه كه تواناو هزو هه ست و بىرو خيالى شاعىر ده خاته پوو و، شىوانه كه بى به رجه سته ده كاتو، به فره واتايى وشه و ده رى پنه كانو لادانه كانى، جوانى و به رزو بالاى خۆى ده سه لمى نيتو، له و پى شه وه ده ق ده گه يه نيتو ئاقارى شاكارى و نه مرى.

زمانى شيعرى، زمانى تاييه تىيه و لادانه له ياساو نه رىته باوه كانى زمانى ئاسايى، بۆيه به زمانىكى ئاسايى ده ژمى رىت” ئاسايى بوونه كه شى بى پىكخستنى وشه كانو كور تى رى و داهينانى وشه و ده رى پىنى نوپى ئه ده بى و لايه نه كانى په وان بى ژى ده گه پى ته وه.

هه ندىك جارىش شاعىر زمانىكى په مزى به كار دى نيت، كه هه موو خوينه رىك په بى وه اتا كه ئى نابات، جارى واش هه هه شاعىر به هۆى ئه زمونى قووليه وه هه ر له وشه و ده رى پىنى ساده ئى خه لك شاكار به دى دىنى” چونكه زمانى شيعرى ساده و ساكار، به بى سوان دووباره بوونه وه، خاسيه تىكى ژور باشه، له وشه ئى پۆژانه ش دروست بوو يت. ^(١٨) چونكه شاعىرىش هه ر پشت به وشه ئى ناخواتنى خه لك ده به ستى، به لام به به كار هينانى هونه رمه ندانه، واتاو ئه ركى نوپيان ده داتو، شته شارواوه كانى نيو زمان ئاشكرا ده كات. زمانى شيعر په هاو سه ريه ستو، به كۆتو به ندى زمانى ئاساييه وه به ندى وه، ئه فسوون و دلگى رىيه كى تى دايه كه له زمانى ئاساييدا نيه، نه پىنى و خاسيه تى شيعرى له ده رى پىنى ئوه دنيايه دايه كه زمانى ئاسايى بۆى ده رنابىت، چونكه زمانىكى سنوورداره و ئوه دنيايه ش بى سنووره و ده رى پىنو ده رختنى، زمانىكى بى سنوورى گه ره كه، كه زمانى شيعرى، كه پى شىنان (زمانى خوازه) يان پى ده گوت، ^(١٩) هه ر ئوه زمانه شه كه به هۆى شيعره وه په هه ندىكى تازه وه رده گرىتو، به رده وام له بوو ژانه وه و په ره ستانندا دىتو ده چىت، چونكه شيعر زمان فراژوو و كامل ده كاتو، هه نكاويه هه نكاو به ره و بوو ژانه وه و گه شان وه ئى هه رچى زياترى ده باتو، مۆزى مانه وه ئى په كجارى نه مرى لى ده دات” چونكه په گه زه كانى زمانى ئاسايى، تاك تاك جى گىرن، به لام په گه زه كانى زمانى شيعرى تىكه لاو و به يه كدا چوون، به لام ئه مه واتاى ليكدابىنى ئوه دوو زمانه نيه، چونكه زمانى ئاسايى بناوان و سه رچاوه ئى زمانى شيعرى و “كىشانى هئالكى گه وه له نىوان زمانى ئه ده بو زمانى پۆژانه دا، يان فكر دا، هه له يه كى گه و ره هه” چونكه هه ميشه شوپنىك هه هه كه ده شىت ئه م دوو جۆره زمانه،

به جوانی تئیدا به یه بگن و یه کتری ته وا بگن^(٢٠)، سه رباری نه وهش، زمانی پۆژانه هیزکی ستاتیکی گه وره ی تئدایه، که نه گه کاربگه رانه به قهتته وه، پره له واتای گالته نامیزێ قول که زمانی شیعری دهوله مند ده کات“ چونکه په یوه هندییه کی دوسه ره له نیوان نه م دوو زمانه دا هه یه، له په وتی گه شه کردندا یه کتر ته واو ده که ن.

دیاره زمانیش گه وره ترین خسه له تی شیوازی نه ده بییه و، مۆرک و ناسنامه ی شاعیر، به و زمانه دیاری ده کریت و له شاعیرانی دیکه ی جیا ده کریتته وه، که به کاری دیتن، نه و زمانه ی به هوی شیعری بوونیه وه، له زمانی ناسایی جیا یه و له پله یه کی به رزی هونری و جوانیدایه^(٢١)“ چونکه بنیاتی زمانی شیعری، سیمای شیواز به رجه سته ده کات و کاربگه ری راسته و خوی بۆ سه ر نیوه پۆرک و واتا که ی هه یه^(٢٢) “ چونکه شاعر چه شنیکه له چه شنه کانی زمان، شیعریه تیش شیوازگه ری نه و چه شنیه، شیعریه ت پئیشنیازی زمانیکی شیعری ده کات و له بنه مای پیکهاته ی ده کزلیته وه.^(٢٣)

زمانی شیعری کوردی:

بیگومان زمانی شاعر به گۆره ی قوناغ و پئینازی نه ده بی و سه رده م ده گۆرپیت، له و سۆنگیه شه وه زمانی شیعری کوردی جۆراوجۆره و گۆرانی به سه ردا هاتوه. له سه رده تای دروستبوونی قوتابخانه ی شیعری باباندا له سه ر دهستی (نالی و سالم و کوردی)، زمانی شیعری کوردی زمانیکی تیکه لی وشه ی کوردی و عه ره بی و فارسی بووه “ چونکه هه م سه ره تابووه، هه م نه و شاعیرانه ش پاشخانی پۆشنی پریان به هوی خویندنی حوجره وه، فارسی و عه ره بی بووه، هه ر له به ره وهش له پووی پره وان بیژییه وه، به هه موو جۆره هونه ره کانی پره وان بیژی پازا وه ته وه و، شیعری کلاسیکی کوردی له ژیر کاربگه ری شیعری فارسی و عه ره بی و تارپاده یه ک تورکیدا، چه ندان وشه و زاراوه ی نه و زمانانه ی به کارهیناون^(٢٤)، “ نالی” ده لێ:

ته به ی شه که رباری من کوردی نه گه ر ئینشا ده کا

ئیمتیحانی خۆیه مه قسوودی له (عه مدا) واده کا

یا له مه پدانی فه ساحه تدا به میسلی شه هسوار

بێ ته نه ممول به و هه موو نه وه زویانی پاده کا (دیوان ل ١٠٦)

دیاره نه و زمانه، زمانیکی تۆکمه و پته و و بالابووه و، ته نها چینیکی ده سته بژی مولاو خوینده وارانی شاعر دۆست تیی گه یشتوون و، له پووی داپشتن و پسته سازیه وه کوردیه کی پۆرک و بێ گه رفته و، تا هه لایسانی جهنگی یه که می جیهانی خایانه وه^(٢٥)، زمانه که یان له سیمای پووخساردا له سفتی و مه که می و زاراوه و وشه ی هاویه شدا ته واو له زمانانی دیکه ی پۆژه ه لآت ده چوو. شاعیر بۆی نه بوو وشه و ده ربینی ناسایی به کاربیتن.^(٢٦)

بەشی دووهم: زمانی شیعری هێمن

وەکو گوتمان، ماوەی نێوان هەردوو کەنگی جیهانی، ماوەی گۆڕانی نێو پۆکی شیعری کوردی و سرئەنجام گۆڕانی ڕوو خسار، بەتایبەتی زمان و، چوونبەتی بەرەو کوردی بەتی.... هێمنیش (١٩٢١ - ١٩٨٦) لەو بەینەدا دەستی بە شیعەر نووسین کردووە، بەگۆڕەوی دیوانەکە یەکەم شیعری (خاوەنی زێڕ) لە ساڵی ١٩٤١ دا دایناوە، بۆیە ئەو خەسلەتە هەر لە یەکەم شیعەرەو زەق دیارە:

لەبارو قیت و قۆزە خاوەنی زێڕ ئەگەر کووڕەو، ئەگەر گۆجەو شەل و گێڕ

بەژن باریک و شووش و شوپە لاو ئەگەر پیریکی خوینتالە و ورگ تێڕ

(بارگە یاران ل ٦١)

دیارە لە بەرەبەری کۆتایی جەنگی جیهانی دووهمی جیهانیدا، پۆژەلاتی کوردستان، بەتایبەتی موکریان، لە نێو جۆش و خڕۆشیکێ گەورە نەتەواپەتیدا دەژیا، کە سەرەنجام دامەزاندنی کۆمەڵەی (ژ. ک.) و کۆماری مەهابادی لێ کەوتەو، زمان و ئەدەبی کوردی بووژانەو یەکی بەرچاوی بەخۆیەو دی، کە هێمنیش لە نێو جەرگەیی ئەو جۆش و خڕۆشەدا دەژیا، پۆلی دیاری لەو پەوشەدا هەبوو، سەریاری ئەو پاشخانە فکری و پۆشنبیریەکەیی و ژیانی لە لادێ و شارەزایی لە وشە و زاراوە و دەریپینی دیهات بە کشتوکال و ئازەلدارێ و گەرمین و کۆستانەو، هەموو پیکەو وایان کرد شیعری هێمن لەو پەپەری پاراوی و پەوانیدا بێت، لێواو لێویت لە وشە پەسەن، لەویارەو سەرتۆپی شیعری کوردی بێت... هەلبەت هێمن شیعری کلاسیکی و پۆمانتیکی و پالیزمی هەیهو، لەپووی زمانەو هەموویان پەوان و پاراوی پڕ لەوشە کوردی پەسەن و پەتین، هەرچەندە لەپووی وینەیی هونەری و پەوانبێژی و دەریپینەو، هەندیک گۆڕانی بەسەردا هاتو، شیعەر پۆمانسی و پالیستییکانی پتر بەنێو فۆلکلۆر و کە لەپووردا چوونەتە خوارێ، کە لە هەریەکیان چەند نمونەیکە دێننەو.

١- کوردی پەتی: وەکو باسمان کرد، شیعری هێمن لەبوارێ کوردی پەتی و پەواندا سەرتۆپی شیعری کوردییەو، شیعەرکانی لەو بارەو فەرەهنگیکێ دەولەمەندن. بۆنمونه، لە شیعەر بەناویانگەکە ی (کوردم ئەمن) کە لە ساڵی ١٩٤٢ نووسیویەتی، دەلێ:

ئەگەچی تووشی پەنجەپۆیی و حەسرەت و دەردم ئەمن

قەت لە دەست ئەم چەرخی سێلە نابەزم، مەردم ئەمن

عاشقی چاوی کەژال و گەردنی پرخال نیم

عاشقی کێو تەلان و بەندەن و بەردم ئەمن (بارگە یاران ل ٦٠)

لە شیعری پۆمانسی "ئێوارە یاپز" یشدا، کە ساڵی ١٩٧٤ نووسیویەتی، دەلێ:

لەئاسۆیکێ دوورە دەست ئاوابوو زەردە ی پاییزی

دەتگوت بووکیکی بێ نازە پەردە جێ دێلێ بەزیزی

* * *

دور قاقايه کم گوئی لئ بوو ده تگوت گوللم پیوه دهنی

بۆ به ئیوارهی پایزیش ئی وا هیه پی بکنن؟! (بارگهی یاران ل ٢٠٦-٢١٠)

له شیعرى پىالیزمى (كاروانى خهبات) يشدا ده لئ:

زه رده پەپى، سوور بوو ئاسۆ خەریك بوو سێره هەلگیرئ

له باتى قاسپه قاسپى كهو دههات قرمژنى شهستیرئ

ئاوړى به رده دا له به ندهن گړى خومپاره و بازووكا

كام گولگ گەش بوو، كام گيا شك به و بلیسه هەلده پرووكا (بارگهی یاران ل ١٦٠)

لێره دا بۆیه نموونه مان له هه رسی پێبازه ئە ده بییه که ی شیعرى هێمن هێنايه وه، تا بیسه لمێنین که

سه رپاکی شیعرى هێمن، وشه و ده رپینى کوردی پەسه نه و، هێمن له و باره وه پێشهنگى شیعرى

کوردییه و، ئە و نموونه مان وه کو "مستی خرواریک" هێنانه وه، ده نا هه ركام له شیعره کانی هێمن

ده ستیان بۆ به رى، گولستانى پاراوه ی وشه و ده رپینى پەسه نه:

شه ما ل هات به گاله گال هه ورپوون گه وال گه وال

پشکووت گولگ گەش و ئال بلبل كه وته ناله ئال

* * *

مه ندۆك و خاوو كه ما له نه رمان و نه سته ما

به سه ره هاتنه سه ما وه يشوو مه و سه رمانه ما.... (بارگهی یاران ل ٩٨-٩٩)

دیاره زه قترین شیوازی شیعرى هێمن، ئە و کوردییه پەوانه یه که هێمنی کردۆته شاعیرێکی پەسه نی

خاوه نی دهنگی تایبه تی خۆی.

٢- لایه نه کانی پەوانبێژی: شیعره کانی هێمن سه رباری کوردی پەوان و پەتی، به لایه نه کانی پەوانبێژی

پاراونه ته وه و له هه موویاندا پشکیان هه یه، که له به ر زۆری، ته نها چه ند نموونه یه ک دێنینه وه:

١- لێچواندن: که وی بیدهنگی نه وه هارام گولگ بێ پهنگی چاوه له بارام (بارگهی یاران ل ٢١٥)

لێره دا، شاعیر جارێک له (که و) و جارێک له (گول) ده چیت.

که تۆ تۆرای له چاوان وه ک خوی من له بسکت په شتره مانگه شه وی من (بارگهی

یاران ل ٢٥٣)

لێره دا (تۆ) له (خه و) چوینراوه.

هه ندێک جاریش لێچواندن و پێنه یی به کاره یناوه:

- هه ناسه م لاده دا پوو به ندو چارشیوی په شت ئاخه

هه ور هه رچه نده پپین، کوا هه ریفی بایه؟! (بارگهی یاران ل ١١٩)

- له سه ر به فرئ به کارنايه وه کو بیستوو مه داوی په ش

له سه ر کولمه ت ئە دی بۆ دلگه ره وه بسکه تاتایه؟! (بارگهی یاران ل ١٢٠)

٢- خواستن و خوازه:

- پۆڤگار هاریبومی وهك ئەپۆنی ورد
هێزو توانای لی بېیبوم دهرده كورد (بارگهی یاران ل ٢٠٢)

- هارووژا وهكو پوورهی ههنگ

مههاباد گۆرخانهی بێدهنگ (بارگهی یاران ل ١٥٢)

٣- رهگه زهۆزی:

- تهكو تهنیا به نارامی دهچم بۆ گردهكهی بهردی

به دلتتهنگی و كزو خه مناكی پادهكشیم له سهه بهردی (بارگهی یاران ل ١٠٨)

- دیم و ناترسم له په رژی نی بهزی

ههه پهری سهه كهوتو دپوه زمه بهزی (بارگهی یاران ل ٢٠٤)

- چلۆن بۆ سورمه نابین خاكی شارێك

كه "حاجی" پیتی له سهه دانابین چاریك (بارگهی یاران ل ١٧٣)

- دیم ههتا هه مبین بپرستو بیرو هۆش

گهه گلاشم كورده واری و ئیوه خۆش (بارگهی یاران ل ٢٠٤)

٤- تپه لکیش:

له شیعری هیمندا، جاروبار شیعری شاعیران و، هه ندیک جاریش په ندی پشینهان و ئیدیوم تپه لکیش
كراون:

"پاش قرانی موددهعی، دهس پێدهكهن تهعمیری موك"

دپته دی ئاواتی به رزی "ئهحمه دی موختاری" ی كورد

"پێگهیی ئاسن دهچپته شاخی هه ورامانه وه"

ههه كه كهوته دهستی كوردی چاره نووس و كاری كورد (بارگهی یاران ل ١١٤)

لیره دا دوو ئیوه دپری ئهحمه د موختار تپه لکیش كراون. ههه له هه مان شیعردا، نیوه دپریکی
شیعری "هه ژار" تپه لکیش كراوه:

"كۆتری پێكاسۆ كه مۆژدهی هیمنی هینا، گوتی":

مرد، به سهه چوو پۆژی ئیستبعاد و ئیستیسما ری كورد (بارگهی یاران ل ١١٥)

له قه سیده به ناویانگه کی "نالهی جودایی" شدا، چه ند دپریکی مه ولانای پۆمی تپه لکیش كرده:

"مست مستم ساقیا دستم بگير تا نافتادم ز پا دستم بگير"

جا كه سهه خۆش بووم به دهنگی کی نهوی بۆت ده لیم ئه و شیعره به رزهی "مهولهوی":

"بشنو از چون حکایت می کند از جدائیها شکایت می کند" (بارگهی یاران ل ٢٠٩ - ٢١٠)

تێهه‌لکێشی شیعەر له دیوانی هێمندا که‌متر وه‌به‌رچاوده‌که‌وێ، به‌لام تێهه‌لکێشی په‌ندو ئیدیۆم

زیاتره:

- به‌هاریوو فه‌سلی زستانم ئه‌گه‌ر یارم له‌گه‌ڵ بایه

درۆیه‌ گه‌ر گوتویانه "به‌خونچیکێ به‌هار نایه" (بارگه‌ی یاران ل ١١٩)

- "چلکی ده‌سته مائی دنیا" وه‌ک ده‌لێن

مالپه‌رست په‌یمانشکێنه‌و بێ به‌لێن (بارگه‌ی یاران ل ١٩٩)

- منی زنجیرپه‌ستین لێره ئه‌سیری بسکی جوانیکم

زمانه‌ گه‌رچی په‌شیتوو ئالۆزه "که‌ڵ په‌موو به‌نده!" (بارگه‌ی یاران ل ٢٠٥)

- په‌ندی کوردانه‌یه‌و کۆنه "شه‌و قه‌لاتی مێردانه"

هه‌روا تاریکان په‌یداها دپێ پێ‌ده‌دان شیرانه (بارگه‌ی یاران ل ١٦٢)

- دایکی زانایه‌ کوپێ ئازا ده‌نێرێته‌ کوپێ خه‌بات

من گوتم، تۆش تیبگه "ناگاته‌ ده‌ریایه‌ زنه" (بارگه‌ی یاران ل ٧٧)

ئه‌وه‌ ده‌رباره‌ی تێهه‌لکێشی په‌ند، له‌مه‌ر تێهه‌لکێشی ئیدیۆمیش، ئه‌وه‌ به‌شیتوه‌کی به‌ریالو

ده‌بینرێ:

- ئه‌و که‌سه‌ی نه‌یه‌په‌رێ به‌رداشی زه‌مان

ئه‌و که‌سه‌ی "زێپه‌ی گه‌ییه‌ ئاسمان" (بارگه‌ی یاران ل ١٩٦)

- ئه‌و که‌سه‌ی "ده‌ستی له‌ئه‌و کۆ به‌ردرا"

ئه‌و که‌سه‌ی دوژمن له‌مائی ده‌رکرا (بارگه‌ی یاران ل ١٩٦)

- ئه‌م ده‌مگوت له‌ دنیا تا به‌مێنم له‌به‌ر که‌س ئه‌سته‌مه‌ سه‌ر دانوینم

که‌چی ئیستا له‌ داوی بسکی تۆ گرفتارم گوتم "موو ناپه‌ستیم" (بارگه‌ی یاران ل ١١٧)

- کوردستانی به‌خێرو بێر "پێی پوون ده‌بۆوه‌ چاوی کوێر" (بارگه‌ی یاران ل ٦١)

٤- تیلنیشان: ئه‌و تیلنیشانانه‌ی له‌ شیعری هێمندا به‌کارهاتوون، به‌شی هه‌ره زۆریان ئاماژه‌ بۆ ئه‌و

داستانو به‌سه‌رهاتو بۆچوونانه‌ ده‌که‌ن که‌ به‌نێو قوولایی هه‌ستو نه‌ستی کۆمه‌لی کورده‌واریدا

پێچوونو به‌شیکن له‌ فۆلکلۆرو کلتۆره‌که‌ی:

- خدر نیم بۆ ته‌مه‌ن شیت بێ به‌کانی ژینیدا نووسیم

ئه‌وه‌نده‌م ژین ده‌وێ تا ده‌م ده‌نێمه‌ نێو ده‌میکێ تر (بارگه‌ی یاران ل ٢٢٢)

تیلنیشانه‌ بۆ نه‌مریی خدری زینده‌ به‌هۆی خوارده‌نه‌وه‌ی ئاوی حیات. له‌ چه‌ند جێگه‌شدا تیلنیشان

بۆ داستانی (مه‌موزین) کراوه:

- نهما "خانی" ههتا چیرۆکی عیشقی ئیمه دارپۆی
 دهنا هیشتا له کوردستان دهژین زین و مه مه یکی تر.
 (بارگهی یاران ل ٢٢٢)
- په مزی دلداری له (زین) ئی فیزیووم یارم دهنا.
 کوا ئه وینداری وه فاداری وه کو من، شه م نه بی؟!
 به کره شو فاره ئه وی مۆخه ی چنیم
 زبی (مه م و زین) ان ولاتی ئی ته نیم
 (بارگهی یاران ل ١١٩)
- که وتمه نیو چالی دیلی وه ک (مه م) ئی
 یایه (زین) له کوئییه هاواری که می؟!
 کوا "قهره تازدین"؟ "چه کو" و "عرفو" له کوین؟
 بیته هانام وه ک پلینگی چه نگ به خوین!
 (بارگهی یاران ل ٢٠١)
- ههروهها له شیهری هیمندا تیلنیشان بۆ زۆر داستانی دیکه ی فولکلوری کراوه:
 - لاسه شو پێک بووم غه نیمی دوژمنان
 ئیسته نه نگراوم به تیری چلکنان
 وام به ته نیایی له نیو خوینا شه لال
 کوانی خانزادو خه زال؟!
 (بارگهی یاران ل ٢٠٢)
- زۆر له میژه ناره ناری منی نه بیست
 ههروهکو "شه مزین"، "شه میله" ی خوشویست
 وه ک "سیامه ندی" ی له چۆل و به ده ئی
 چه رگی له ت کردم په لی داره به ئی
 شه تلی جواناوم منی سارده برین
 مانگی "کانوونئ به چلوان ده رکرام"
 کوا "په ریخان" به ندو باوم بۆ بلئ؟!
 بۆ نه سووتیم، نه بهمه پۆلووی سه رکلی؟!
 ئه و له زۆزان، من له ئارائئ ده ژیم
 کئ ده لئ: ئه منیش "وه لی دیوانه" نیم؟!
 (بارگهی یاران ل ٢٠٢)
- لیزه دا به ریز تیلنیشان کراوه بۆ داستانه کانی "لاس و خه زال" و "شه م و شه مزین" و "خه ج و سیامه ند" و "برایمی مه لا زیندینان" و "وه لی دیوانه و شه م"... ئه وهش وایکردوه شیعره که له هه موو پووێکی په سه نایه تی و خۆمائی بوونه وه تیر و ته واو بیته، ببیته شاکاریکی دیاری شیعری کوردی.

٥- شیعری ده مه ته قئ: له نیو شیعره کانی هیمندا، سئ شیعری نیشتمانی هه ن که به شیوه ی ده مه ته قئ نووسراون "وتویژی که چو کوپ" و "ئه مه گی گولان"، که گفتوگۆیه که له نیوان وه نه وشه و میلاقه داو،

"پێبه‌ندان و شاعیر" که وتویژی نیوان هێمن و مانگی پێبه‌ندانه‌و، لێره‌دا سه‌رو دوو دی نموونه له هه‌رکامیان دێنینه‌وه:

کچ: کاکه گیان، لای کوردی شوخ و شنگ

تا که‌نگی ده‌ی وابن هه‌ست و ده‌نگ؟!.....هتد

کوپ: دیده گیان، کچی کوردی ژیکه‌لو

داوینی پاکت دوورین له‌په‌له.....هتد

له (ئه‌مه‌گی گولان)یشدا ده‌لئ:

(بارگی یاران ل ٦٠)

وه‌تی کوردستان داگیرکراوه.....

میلاقه: ده‌روونم په‌شه، جه‌رگم بپاوه

که کورد مل که‌چن، منیش ملکه‌چم.....

وه‌نه‌وشه: به‌ملی که‌چم وه‌ک کوردان ده‌چم

(بارگی یاران ل ٦٤)

"پێبه‌ندان و شاعیر" یش وه‌کو گوتمان، گفتوگۆی نیوان شاعیر و مانگی پێبه‌ندانه:

شاعیر: پێبه‌ندان دیسان هاتیه‌وه سه‌رمان؟ په‌قمان هه‌لئینی دیسان له‌سه‌رمان؟!.....

پێبه‌ندان: له‌پۆژی مندا کورد به‌پوو‌سووری هه‌لئیناردوه په‌ئیس جه‌مه‌ووری.....

شاعیر: ده‌ک به‌خه‌یره‌تیه‌تی قه‌ده‌مت پیرۆز به‌قوربانت بێ جیژنه‌که‌ی نه‌وێژ..... (بارگی

یاران ل ٧٧ - ٧٩)

٦- شیعری چه‌رۆکه‌نامیژ: هێمن دوو شیعری چه‌رۆکه‌نامیژی هه‌یه، یه‌کیان به‌ناوی (له‌بیرم مه‌که) که (٧٥) دێره‌و، به‌سه‌ره‌تیه‌تی ئه‌وینی کوپو کچیک ده‌گه‌ڕێته‌وه، که له‌دواییدا کوپه‌که له‌پێی هێنانه‌ی گولیکه‌ی سه‌ر پوو‌باریکه‌ی به‌خوێ بۆ گراوییه‌که‌ی، ده‌خنکیت و دوايش که‌که دلی ده‌داته کوپیکه‌ی دیکه. کوتایی چه‌رۆکه‌که لۆمه‌ی کوپه‌ ده‌کات که له‌ پێناوی شتیکی وادا خوێ به‌خت کردوه و لۆمه‌ی که‌په‌یش ده‌کات که زوو کوپه‌ی له‌بیرکردوه، گه‌ژاو لوه‌ی دا، شه‌پۆل نوقمی کرد:

خوێنی چۆمی که‌لاکیشی برد.....

له‌وێ پانیشته‌و کردیه‌ زیو هۆر.....

که‌ئوێ بینی کچی شه‌نگ و شوێ

که‌م که‌م دل‌داری پێشووێ له‌بیرچوو.....

هه‌تا مه‌وه‌یه‌ک دژو وه‌په‌ز بوو

ناوی، لاپه‌ره‌ی میژوو بکا، داگیر.....

که‌سێک ده‌یه‌وێ قه‌ت نه‌کرێ له‌بیر

ناوی نه‌مره‌ به‌ پاکه‌ی و چاکه‌ی (بارگی یاران

خۆ فیدا بکا بۆ گه‌ل و خاکی

ل ١٦٣ - ١٦٩)

دووه‌م شیعری چه‌رۆکه‌نامیژی هێمن، "سووپانی ده‌وران" ه، که له‌ پتر له (٣٠٠) دێردا به‌سه‌ره‌تیه‌تی مێریکی سه‌ته‌مکاری خوێنتال ده‌گه‌ڕێته‌وه، مێریک که‌ کچیکه‌ی زۆر شوخ و شه‌نگی هه‌یه‌و عاشقی

هونەر مەندێك دەبێ پێكەوه سەری خۆیان هەلەگرنو، دواى سىخوپو شۆفارهكان دەياندۆزێنهوو مەر له سێدارهيان دەدات:

- زەمانى زوو مەبوو مەرێكى زۆردار
 دزیو و دلێهقو خوینێژو لاسار....
 بەلام كیژیكى مەبوو ئەو گەندە پیاوه
 كه دەتگوت خوشكى ئاونگو خوناوه.....
 وه دووی دلێكەوت و پچپی كۆت و پێوهند
 دلێ خۆی دا بەلاویكى هونەر مەند....
 بلادبوون خێلێ شۆفارانى بێ عار
 له دواى دوو ئاشقى لاوی فیداكار.....
 ئەمیر ئەمرۆ له دارى دان بە جووته
 كچۆلێ خۆی و ئەو خۆشخوانه پووته.....
 (بارگەى یاران ل ٢٢٣ - ٢٤٨)

بەراویزەكان:

١. سامان عزالدين، بنیاتی هونەری له شیعەری له تیف هەلمەتدا، چ ١، سلێمانی ٢٠٠٩، ل ٢٠٣.
٢. عبدالسلام نجم الدین، شیکردنەوهی دەقی شیعەری له پووی زمانەوانییەوه، چ ١، هەولێر ٢٠٠٨، ل ٥٥.
٣. ئاوات ئەحمەد، دەق و رافەکاری، چ ١، سلێمانی ٢٠٠٨، ل ٢٠١.
٤. شیکردنەوهی دەقی شیعەری له پووی زمانەوانییەوه، ل ٥١.
٥. محمد کوردی، گەران بە دواى شیعرو جیاوازی، سلێمانی ٢٠٠٦، ل ٧٣.
٦. ئومید ئاشنا، شێوه و ناوه پۆك، چ ١ هەولێر ٢٠٠٧، ل ١٤٤.
٧. پەخشانی عەلی ئەحمەد، شێوازی شیعەری گۆران، سلێمانی ٢٠٠٩، ل ٤٧.
٨. ئاسۆ عومەر مستەفا، بەها ئیستاتیکییەکانی شیعەر لای (پیرەمێردو شیخ نوری و گۆران)، چ ١، هەۆك ٢٠٠٩، ل ٨٨.
٩. عبدالخالق سەرسام، لەلیواری گەردووندا، بەغدا، ١٩٩٠، ل ٨.
١٠. هاوژین سلێوه عیسا، بنیاتی وینەى هونەری له شیعەری شێرکۆ بێکەسدا، سلێمانی، ٢٠٠٩، ل ٤٣.
١١. عبدالواحد مشیر دزەبی، واتاسازی، چ ١، هەولێر ٢٠٠٩، ل ١٣٧.
١٢. فازل مجید محمود، سروشت له شیعەری گۆراندا، چ ١، سلێمانی، ٢٠٠٧، ل ١١٦.
١٣. واتاسازی، ل ١٣٧.
١٤. سەردار ئەحمەد حەسەن گەردی، بنیاتی وینەى هونەری له شیعەری کوردیدا (١٩٧٠ - ١٩٩١)، سلێمانی ٢٠٠٤، ل ٦٢.
١٥. پەریز سابیر، پەخنەى ئەدەبى و مەسەلەکانی نوێکردنەوهی شیعەر، هەولێر، ٢٠٠٦، ل ٢٨٧.
١٦. صباح غالب، زمانى شیعەر، رۆژنامەى هاوکاری، ژ: ٤٦، ١٩٧٩، ل ٣.
١٧. کەمال میراودەلی، سروشت و جوانی له شیعەری گۆراندا، گ: نووسەری کورد، ژ: ٩، ١٩٧٣، ل ٥١.

١٨. ١. ئەرستو، هونەری شیعەر، و: عەزیز گەردی، سلێمانی ٢٠٠٤، ل ٨٣.
١٩. پەخنەیی ئەدەبی و مەسەلەکانی نوێکردنەوەی شیعەر، ل ٢٣٩.
٢٠. بەختیار عەلی، تەوهریک دەربارەى زمان، گ.هه‌نار، ژ: ٤٨، سلێمانی ٢٠١٠، ل ٨١.
٢١. محمد به‌کر، پەخشانه‌ى شیعەری کوردی، چ ١، هه‌ولێر ٢٠٠٤، ل ٣٩.
٢٢. محمد عبدالکریم ئیبراهیم، زمانی شیعەری و پەخنەیی ئەدەبی نوێ، نامەى ماجستێر، زانکۆى سەلاحەددین (کۆلیژی زانستە مرۆفایەتیەکان)، هه‌ولێر، ٢٠٠٩، ل ٧١.
٢٣. جان کۆهسین، بنیاتی زمانی شیعەری، و: نازاد عەبدولواحید کەریم و عەلى بەرزنجی، چ ١، کەرکوک، ٢٠٠٨، ل ١٧.
٢٤. خورشید پەشید ئەحمەد، پێبازی رۆمانتیکی لە ئەدەبی کوردیدا، بەغدا ١٩٨٩، ل ١٥٣.
٢٥. عیزەدین مستەفا پەسول، ئەدەبی نوێی کوردی، هه‌ولێر ١٩٨٩، ل ٤٣.
٢٦. ئەبوبەکر خۆشناو، لیکچوون و جیاوازییەکانی نوێکردنەوە لای گۆران و نیما یۆشیج، چ ١، سلێمانی، ٢٠٠٨، ل ٩٩.
٢٧. عەزیز گەردی، پوختارو ناوهریک له‌هۆنراوه‌دا، گ: هه‌ولێر، ژ: ١، هه‌ولێر ١٩٧١، ل ١٢.

سەرچاوه‌کان:

- ١- ناسق عومەر مستەفا، بەها ئیستاتیکییەکانی شیعەر لای (پیرەمێرد و شیخ نوری و گۆران)، چ ١، دهۆک ٢٠٠٩.
- ٢- ئاوات ئەحمەد، دەق و پاڤەکاری، چ ١، سلێمانی ٢٠٠٨.
- ٣- نومیڤ ناشنا، شێوە و ناوهریک، چ ١ هه‌ولێر ٢٠٠٧.
- ٤- ئەبوبەکر خۆشناو، لیکچوون و جیاوازییەکانی نوێکردنەوە لای گۆران و نیما یۆشیج، چ ١، سلێمانی، ٢٠٠٨.
- ٥- ئەرستو، هونەری شیعەر، و: عەزیز گەردی، سلێمانی ٢٠٠٤.
- ٦- بەختیار عەلی، تەوهریک دەربارەى زمان، گ.هه‌نار، ژ: ٤٨، سلێمانی ٢٠١٠.
- ٧- پەخشانه‌ى عەلى ئەحمەد، شێوازی شیعەری گۆران، سلێمانی ٢٠٠٩.
- ٨- پەریز سابیر، پەخنەیی ئەدەبی و مەسەلەکانی نوێکردنەوەی شیعەر، هه‌ولێر، ٢٠٠٦.
- ٩- جان کۆهسین، بنیاتی زمانی شیعەری، و: نازاد عەبدولواحید کەریم و عەلى بەرزنجی، چ ١، کەرکوک، ٢٠٠٨.
- ١٠- خورشید پەشید ئەحمەد، پێبازی رۆمانتیکی لە ئەدەبی کوردیدا، بەغدا ١٩٨٩.
- ١١- سامان عزالدین، بنیاتی هونەری لە شیعەری لەتیف هەلمەتدا، چ ١، سلێمانی ٢٠٠٩.
- ١٢- سەردار ئەحمەد حەسەن گەردی، بنیاتی وێنەى هونەرى له‌ شیعەرى کوردیدا (١٩٧٠ - ١٩٩١)، سلێمانی ٢٠٠٤.
- ١٣- صباح غالب، زمانی شیعەر، پۆژنامەى هاوکاری، ژ: ٤٦، ١٩٧٩.
- ١٤- عبدالخالق سەرسام، لەلیواری گەردووندا، بەغدا، ١٩٩٠.
- ١٥- عەبدوسسەلام نەجم الدین، شیکردنەوەى دەقى شیعەرى له‌رووی زمانه‌وانییەوه، چ ١، هه‌ولێر ٢٠٠٨.
- ١٦- عەبدولواحید مشیر دزەبی، واتاسازی، چ ١، هه‌ولێر ٢٠٠٩.
- ١٧- عیزەدین مستەفا پەسول (د)، ئەدەبی نوێی کوردی، هه‌ولێر ١٩٨٩.
- ١٨- عەزیز گەردی، پوختارو ناوهریک له‌هۆنراوه‌دا، گ: هه‌ولێر، ژ: ١، هه‌ولێر ١٩٧١.
- ١٩- فازل مجید محمود، سروشت لە شیعەری گۆراند، چ ١، سلێمانی، ٢٠٠٧.
- ٢٠- کەمال میروادەلی، سروشت و جوانی لە شیعەری گۆراند، گ: نووسەری کورد، ژ: ٩، ١٩٧٣.
- ٢١- محمد به‌کر، پەخشانه‌ى شیعەری کوردی، چ ١، هه‌ولێر ٢٠٠٤.
- ٢٢- محمد عبدالکریم ئیبراهیم، زمانی شیعەری و پەخنەیی ئەدەبی نوێ، نامەى ماجستێر، زانکۆى سەلاحەددین (کۆلیژی زانستە مرۆفایەتیەکان)، هه‌ولێر، ٢٠٠٩.
- ٢٣- محمد کوردق، گەپان بەدوای شیعەر و جیاوازیادا، سلێمانی ٢٠٠٦.

٢٤- هاوژین سلێوه عیسا، بنیاتی وینەى هونەرى له شیعەرى شێرکۆ بێکەسدا، سلێمانی، ٢٠٠٩.

٢٥- هێمن، بارگەى یاران، ٢٣، هەولێر ٢٠٠٦.

بوختەى باسەكە

ئەم توێژینەوێه دەربارەى زمانى شیعەرى و پەهەندەکانى و قوناغەکانى گەشەکردنى زمانى شیعەرى کوردى بەگشتى دەدوێت و لەپەيوەندى نێوان زمانى شیعەرى و زمانى ئاخواوتنى خەلك دەكۆڵیتەوه و رۆلى زمانى شیعەرى له بەرجەستەکردنى شێوازى شاعیران دەخاتە پوو، هەروەها سەرچاوەکانى زمانى شیعەرى ئاشكرا دەكات .پاشان دەچیتە سەر زمانى شیعەرى هێمنى شاعیر و تاییه تەمەندییه كانی ئەم زمانه و کاریگەراییه كانی بۆ دەرکەوتنى شێوازى شاعیر رووندەكاتهوه وێرایی ئاماژەکردن بۆ ئەو هۆیانەى وایانکردووه زمانى شیعەرى هێمن بگاتە ئاستىكى وا له شاکاریى و رهوانیى و پەسه نایه تى ، كه له ریزی پێشه وهى شیعەرى کوردیدا بێت.

الملخص

تبحر هژم الدرسة اللغه الشعريه و ابعادها وعلاقتها بلفه محاديه الناس والفرق بينهما، ودور هژم اللغه فى تجسيد أساليب الشعراء، مع بيان مصادر اللغه الشعريه. يم تتكرق الى اللغه الشعريه عند الشاعر (هيمن) و خصائص هژم اللغه وتأثيراتها على بلوره أسلوب الشاعر مع الإشارة الى الأسباب التى أدت الى وصول لفه هيمن الشعريه درجه من الروعه والسلاسه و الاصاله بحيب تكون اسوه يحتزى بها فى الشعر الكردى

Abstract

This research deals with the poetic language, its aspects, its relation with the people's spoken language and the differences between them. It shows the role of poetic language in concrete the style of poets. It also explains the sources of poetic language. Then it moves to the poetic language of Hemin, the poet. It talks about the characteristics of this language and its effects to appear poet's style. It also mentions to those reasons that have made the poetic language of Hemin to reach a level in masterpiece, fluency, and originality to be a model and pioneer in Kurdish poetry.